

huisartsen. Tijdens deze praktische opleiding zal een intensief contact met het Instituut moeten bestaan. Tenslotte is van belang vast te stellen, dat deze speciale opleiding tot huisarts, in principe althans, op één lijn moet worden gesteld met een opleiding tot specialist, wat dus onder andere inhoudt dat de arts in opleiding een salaris moet ontvangen. De opleiding tot huisarts moet dus niet een verlenging van de studententijd betekenen!

Op het gebied van de nascholing van de huisarts wordt in Nederland door universiteiten, ziekenhuizen, kringen van de Maatschappij voor Geneeskunst en N.H.G.-centra reeds veel werk verzet. Er verschijnen vele boeken en tijdschriftartikelen, die van veel nut voor deze nascholing zijn. Toch is op dit gebied een zekere coördinatie en uitbreiding mogelijk. Het N.H.I. zal op dit gebied ook een bijdrage kunnen leveren, enerzijds omdat het door de intensieve contacten met het N.H.G. en zijn commissies bestaande behoeften goed kan peilen, anderzijds omdat de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst onlangs op advies van de Landelijke Artsen Cursus-Commissie besloten heeft te bevorderen, dat het N.H.I. op dit gebied coördinerend zal kunnen gaan werken.

Op bescheiden schaal zal het N.H.I. ook zelf enige na- en bijscholing geven. Hiermee is reeds een aanvang gemaakt. Deze na- en bijscholingen kunnen ook fungeren als vóórstudies voor de toekomstige opleiding tot huisarts. Onderzoek en opleiding zijn dus twee pijlers van het werk van het Nederlands Huisartsen-Instituut. Het zal op deze gebieden intensief samenwerken met twee commissies van het N.H.G.: de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek en de Commissie Nascholing, welke op deze

gebieden al veel werk hebben verzet. Er is echter nog een derde terrein dat wij hopen te helpen ontwikkelen. Als het goed is zal het N.H.I. een grote ervaring opdoen en feitenmateriaal verzamelen. In samenwerking met de commissie Praktijkvoering hopen wij deze geheel ten nutte van de reeds gevestigde huisartsen te laten komen.

Door onze plannen en verlangens nu kenbaar te maken bestaat de kans dat verwachtingen opgeroepen worden die niet kunnen worden vervuld, of dat nú reeds gevoelens van teleurstelling opkomen, omdat men een ander beeld van de toekomstige activiteiten van het N.H.I. had. Ik hoop echter dat u in uw verwachtingen van ons zo reëel mogelijk zult zijn en onder meer zult weten dat wij de tijd nodig hebben om tot de gewenste ontwikkeling te komen.

Ik wil thans besluiten met te vragen met ons mee te denken en te werken. Wij zullen zonder hulp betrekkelijk onmachtig zijn. Wij zijn ons zeer bewust van het feit, dat wij slechts een onderdeel in het raderwerk van de gezondheidszorg kunnen worden, gedreven door anderen en anderen weer áándrijvend. Wij weten, dat de verwerkelijking van een „huisarts nieuwe stijl”, die in staat zal zijn de wezenlijke inhoud van het medische beroep te bewaren door een nieuwe inhoudsbepaling en een andere vormgeving, alleen tot stand zal kunnen komen door de creatieve samenwerking van overheid, universiteiten, organisaties op het gebied van de gezondheidszorg, artsenorganisaties en vooral van individueel werkende huisartsen. Geef ons steun en sympathie en wij zullen doen wat in ons vermogen ligt om onze dienst in deze gemeenschap te vervullen in de hoop een waardevolle bijdrage te kunnen leveren.

Notitie voor de praktijk; kwikbloeddrukmeter

In het onderstaande wordt beschreven hoe een kwikbloeddrukmeter zodanig kan worden verbouwd dat hij met behulp van enkele magneten op daarvoor geschikte plaatsen kan worden vastgekleefd. Besparing van plaatsruimte vormt een belangrijk winstpunt bij het gebruik.

Uitgaande van de bestaande bloeddrukmeter wordt het deksel van de bak gescheiden door de schroeven weg te nemen. In het zachte aluminium van het deksel worden met een handboortje twee gaten geboord. Twee van een perforatie voorziene hoefijzervormige magneten (te verkrijgen bij de ijzerhandel) worden door de geboorde gaten met een schroef en een moertje aan de achterzijde van het deksel bevestigd. Een hard plastic bakje, waarin de opgerolde manchet met ballon past, wordt eveneens met schroefjes en moertjes, bijvoorbeeld door de bestaande gaatjes van het scharnier te benutten, aan het deksel bevestigd.

De meter kan aan een stalen bureau worden vastgekleefd of aan enkele metalen plaatjes welke aan een houten bureau zijn bevestigd. Boven de onderzoekbank kan een verticaal ijzeren strip worden gemaakt waaraan men deze los-vaste bloeddrukmeter eveneens kan kleven. Desgewenst kan men heel eenvoudig — zonder mutilatie — het deksel weer op de bak schroeven ten einde de oude toestand te herstellen. In de

huisartspraktijk is de hier beschreven omgebouwde bloeddrukmeter reeds meer dan drie jaar tot volle tevredenheid in gebruik.

J. van der Kuip, medisch technoloog

